

[Ninn-Hansen.]

mer som privilegerede mennesker her i samfundet.

Jeg må vende mig imod de to synspunkter, der kunne føre til at sige nej. Jeg må gøre det meget stærkt af hensyn til vor forfatnings levedygtighed. Det kan ikke være rimeligt at ophæve den gamle tanke om tredelingen i vort samfund, hvorefter vi respekterer uafhængige domstole ved at vise dem en mistillid og vise systemet en mistillid ved at sige nej til ophævelse af immuniteten. Jeg kan heller ikke anerkende, at folketingsmedlemmer skal have en privilegeret stilling, der ville føre til, efter det hr. Glistrup skriver i betænkningen, at man ville opfatte folketingsmedlemmer på samme måde, som der står i grundlovens § 13 om kongen: „Kongen er ansvarsfri; hans person er fredhellig . . .“

Det er i realiteten den fortolkning, hr. Glistrup giver grundlovens § 57. Vi har et repræsentativt demokrati her i landet. Dette repræsentative demokratis idé er, at folketingets medlemmer skal behandles som andre borgere. Det vil jeg fastholde til enhver tid, og derfor vil jeg anbefale, at man siger ja til ophævelse af immuniteten.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg kan ganske tilslutte mig de bemærkninger, hr. Skytte har fremsat, men jeg er nødt til at komme med et par supplerende betragtninger, fordi der ellers ligesom kan komme til at hvile over os, der skal tage en beslutning, en forkert begrundelse. Det er jo nemlig gået sådan her under debatten, at der i flere indlæg er refereret udtalelser om Glistrupsagen, fremsat af medlemmer af dette høje ting. Jeg har selv ved møder haft lejlighed til et par gange at påhøre disse udtalelser.

Sådanne udtalelser kan altså indgå nu i offentlighedens vurdering af tingets stillingtagen, og derfor ønsker jeg at udtale dette: jeg har været skatterådsformand og har behandlet nogle af hr. Glistrups sager. Jeg kender dem, men kan ikke udtale mig. Jeg beklager, at andre, der ikke kender dem, har udtalt sig. Det, jeg gerne vil fritages for, er, at sådanne motiver skulle indgå i den overvejelse, som jeg gør mig.

Jeg beklager også, at repræsentanter for anklagemyndigheden har følt sig foranledi-

get til den ene gang efter den anden at fremkomme med udtalelser om denne sag under dens forberedelse. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man gør den slags.

Når jeg om et øjeblik rejser mig og stemmer for ophævelse af hr. Glistrups immunitet, så gør jeg det altså uden overhovedet at lade den slags betragtninger indgå i mine overvejelser. Jeg stemmer for ophævelsen af hr. Glistrups immunitet alene ud fra det synspunkt, at intet medlem af folketinget skal have et privilegium eller på nogen måde gives mulighed for tilsidesættelse af almindelig rettergang. Derfor er det ikke sagens indhold, som så mange har opholdt sig ved, det i dag drejer sig om. Det, vi skal tage stilling til, er altså alene dette, at vi vil sikre en almindelig rettergang ved et retsvæsen, som jeg nærer den største respekt for.

Flygaard (DR):

Når jeg tager ordet i denne sag, er det som medlem af dette ting. Jeg taler ikke som repræsentant for mit parti, men jeg har følt, at der har været så mange momenter i denne sag, der her er til behandling, at jeg personlig har følt en trang til at tage ordet.

Det spørgsmål, vi har til behandling her i dag, er et spørgsmål om ophævelse af hr. Glistrups immunitet. For mig at se er det et spørgsmål, burde det være et spørgsmål af rent civilretlig karakter. Jeg beklager, at medlemmer af dette ting har udtalt sig om skyldspørgsmålet på en sådan måde, at man ud over det rent civile har draget politiske elementer med ind i sagen. Det tror jeg ikke har gavnet sagen, og jeg vil også meget gerne beklage, at dele af pressen også har udtalt sig om sagen og har udtalt sig om skyldspørgsmålet. Derved tror jeg, at der på mange måder er sket en skade, der ikke er til at fjerne i dag, men jeg føler i hvert fald, at her er en anledning til at rette en opfordring, både til folketingets medlemmer og til pressen, om — i hvert fald fra nu af, og indtil der foreligger en afgørelse — at undlade at udtale sig om skyldspørgsmålet. Det krænker efter min opfattelse i høj grad retsbevidstheden, når man på forhånd vil dømmе et menneske. Jeg ønsker ikke under nogen form at udtale mig om skyldspørgsmålet, men jeg føler, at der skal være tavshed, der skal være stilhed, medens retten